

да сѧ помыслы. Съ коє срѣдство, попыталъ бы иѣкой, може человѣкъ да сѧ спасе; то требовало да бѣде та-коѣ срѣдство, коѣто, по поѣданіе то на Божіїмъ та-премѣдроствѣ, дабы могло да схедини, въ дѣло то на-нашѣ то спасеніе, милосердїе то Божіе съ пѣни оудо-вляетвореніе на нѣгово то правосудїе. и това срѣдство съ: Писаніе ѿкрыва намъ въ слѣдѹщемъ.

§. II.

Самъ Богъ сѧ въ плотиахъ за-
человѣческото спасеніе.

Могла бы Богъ да ѿжди прѣведнш многогрѣ-
шилъ-атъ человѣкъ на вѣчно наказаніе (а.) но
подбѣженъ ѿ неизреченно то си милосердїе, и по
собѣтъ атъ на бескрайна та си премѣдроствѣ про-
бодилъ мъ избавитель єдинороднїй-атъ Сынъ свой.
(б.)

(а) Всѧко прегрѣшеніе влече бынаги наказаніе то
съ сѣбе си: по това прѣвосудїе то Божіе искало неш-
мѣнш, даны человѣкъ вѣчнш ѿхѣренъ быль ѿ Бога,
понеже быль боленъ престолпникъ и презиратель на
законъ атъ Божій: и то бы сѧ слѹчило, ако не бы из-
намѣрила многоразлична та премѣдроствѣ Божія, какъ
да излее милосердїе то си на вѣдно то това създаніе
безъ да сѧ нарѹши иѣкаки прѣда та Нѣгова. Затѣмъ
прѣда Богъ съ: Писаніе бездѣ вѣза, “Богъ ѿм-
щений Господь, Богъ ѿмщений не ѿминѫмъ єсть .,,(Чал:
чѣ. 1.) И “ мнѣ ѿмщение, азъ вездамъ глаголетъ
Господь .,, (къ Рим: вѣ. 19.)